

Tura Memorială și de Anduranță Hunyadi Mátyás – varianta drumeție 10

Distanță: **11,2 km**, Diferență de nivel pozitivă totală: **408 m**, Diferență de nivel negativă totală: **408 m**,
Barem: **5 ore**

Valea Gârbăului (Start, 407 m) – Poienița Izvorului Firicel / Cérna (PC 1, 572 m), 2,2 km

Traseul nostru pornește de la poligonul din Valea Gârbăului și parcurge potecile bine-cunoscute din Pădurea Făget. După preluarea pachetelor de start, pornim pe drumul macadam din Valea Gârbăului. Când ajungem la gard, o luăm la stânga (HM-01), în sus, către pădure. În curând ajungem la o groapă excavată, o ocolim cu grijă. Pe primul jumătate de km urcăm deja 40 de metri în altitudine, așa că ne încălzim repede. Ieșind dintre copaci, putem privi în jos către zona startului. Dacă am merge mai departe înainte, am ajunge la restaurantul Roata Făget, dar noi o luăm la dreapta (HM-02), ne cățărăm pe urcușul abrupt, iar la marginea pădurii virăm iarăși la dreapta și după puțin timp intrăm în pădure, ocolind o altă groapă imensă (HM-03). Mai înaintăm puțin și întâlnim marcajul turistic cruce albastră, de aici ne continuăm drumul pe o cărare cunoscută multora dintre noi, admirând splendoarea Făgetului împodobit în culorile toamnei. După 800 m, marcajul punct portocaliu și Traseul Veveriței se desprind spre stânga (HM-04), noi însă mergem mai departe drept înainte, pe marcajul cruce albastră. După doar 300 m, o altă potecă se desprinde spre dreapta (HM-05), acesta duce către poienița Izvorului Firicel (Cérna-forrás). Urmăm această potecă o vreme, apoi o luăm la stânga printre copaci. În unele locuri, marcaje verzi vopsite pe copaci ne arată că suntem pe traseul corect și în curând ajungem la primul punct de control, poienița Izvorului Firicel (Cérna-forrás) (PC 1), unde arbitrii ne vor lipi abțibildul pe foaia de parcurs. În acest loc de popas găsim mese și bănci din lemn și putem să facem o plimbare până la izvor (HM-06), care, așa cum îi spune și numele, e doar un firicel de apă, iar în perioade secetoase uneori poate seca complet.

Poienița Izvorului Firicel / Cérna (PC 1, 572 m) – Punctul de belvedere Brüll (PC 2, 591 m), 2,1 km

Părăsind punctul de control, trecem pe lângă un fel de foișor din lemn, iar după mai puțin de 350 m ieșim din nou pe drumul marcat cu cruce albastră, însă în curând ne despărțim din nou de el, fiindcă intrăm la dreapta printre tufișuri, urmând marcajul triunghi roșu (HM-07). Pe această cărare idilică, puțin circulată, rar întâlnim alți excursioniști, putând savura liniștea naturii. După 1 km ieșim pe un drum forestier mai lat (HM-08), unde zărim casa Slamovics în care, în perioada interbelică, a funcționat o cârciumă. Aici o luăm la dreapta, iar apoi, urmând marcajul punct roșu, după parcurgerea a 360 m ajungem la a doua stație a turei noastre: punctul de belvedere Brüll (PC 2). Purtând numele lingvistului Brüll Emánuel (1884-1951), fost vicepreședinte al SCA, din acest punct de belvedere putem admira o panoramă încântătoare: sub noi se întinde Valea Gârbăului, în fața noastră se înalță creasta pleșuvă a Dealului Gârbăului, puțin mai departe vedem Vârful Recea, iar dacă ne uităm cu mare atenție, putem zări și conul Vârfului Măgura, cel mai vestic vârf al crestei Feleacului. Pe orizont se zăresc și înălțimile Munților Gilăului, pe care le putem identifica ușor dacă vremea este favorabilă: Muntele Mare, Buscat, Ghergheliu, Testieșu, Ijar. După vizarea foi de parcurs ne putem odihni, putem consuma o gustare și putem admira panorama sub mângâierea soarelui. În volumul său de eseuri *Limbă și trecut*, Szabó T. Attila scrie astfel despre cel al cărui nume îl poartă punctul de belvedere: „*Cei care l-au cunoscut pe Brüll Emánuel, știu că iubea cu pasiune natura. Ieșea în natură nu doar în zilele libere, ci de*

multe ori și în timpul săptămânii. Afirmă cu convingere, declara cu grai viu celor din jurul său și, mai departe, cu forța de convingere a peniței, că omul nu trebuie să se rupă de natură, iar muncitorii intelectuali au chiar nevoie de recreație repetată ritmic, la intervale regulate, pentru a păstra atât flexibilitatea corpului, cât și a minții.”

Punctul de belvedere Brüll (PC 2, 591 m) – Izvorul Sfântul Ion (PC 3, 442 m), 3,6 km

După ce ne refacem rezervele de energie, ne luăm rămas bun de la vederea spectaculoasă și pornim înapoi pe marcajul punct roșu. În curând trecem din nou pe lângă casa Slamovics (HM-09), dacă suntem curioși, putem să o vizităm mai de aproape. Continuându-ne deplasarea pe drumul din pădure, după 730 m marcajul triunghi roșu întâlnește traseul marcat cu cruce albastră (HM-10). La această răscruce, participanții turelor Gy20, Gy30, respectiv K35 își continuă ascensiunea spre Vârful Peana (Árpád), noi însă o luăm la stânga și coborâm de-a lungul marcajului cruce albastră. Pe o distanță de 1,4 km coborâm 100 m în altitudine, apoi întâlnim din nou marcajul triunghi roșu. De data aceasta o urmăm spre dreapta (HM-11) către Izvorul Sfântul Ion. După 700 m, la dreapta întâlnim poteca cu marcaj cruce roșie (HM-12), care conduce către Vârful Peana, însă noi coborâm în continuare, în zonele mai abrupte cu mare atenție, până ajungem la al treilea punct important din tura noastră, Izvorul Sfântul Ion (Szent János-kút) (PC 3).

Izvorul Sfântul Ion (PC 3, 442 m) – Valea Gârbăului (Sosire, 407 m), 3,3 km

După colectarea abțibildului pe foaia de parcurs, ne putem umple bidonul de apă la izvorul cu cel mai mare debit din Făget, după care pornim mai departe urmând albia pârâului. În curând intrăm spre stânga în pădure și trecem pe lângă niște mese de piatră interesante (HM-13). Porțiunea următoare poate fi necunoscută multora, fiindcă poteca nu este prevăzută cu marcaje turistice oficiale, deci trebuie să urmăm marcajele temporare amplasate, iar pe alocuri ne ajută punctele portocalii vopsite pe copaci. După 770 m ajungem la o răscruce unde trebuie să mergem ușor spre dreapta, apoi ușor spre stânga (HM-14), aici traseul nemarcat întâlnește marcajul punct portocaliu. Parcurgem încă 220 m și în poteca noastră intră o altă cărare din dreapta, dinspre Drumul Sfântul Ioan (HM-58), pe care vor veni participanții variantelor mai lungi de tură. Noi însă mergem spre stânga, printre copacii marcați cu punct portocaliu. După alți 420 m ajungem la o mică bifurcație (HM-59), aici alegem cărarea de pe dreapta, urmând mai departe marcajul punct portocaliu. În curând cele două cărări se reunesc din nou, apoi după 260 m ajungem la o încă o bifurcație (HM-60), unde cărarea marcată cu punct portocaliu duce la dreapta spre Drumul Sfântul Ioan, noi însă mergem spre stânga, iar la săgeata albă cu inscripția Traseul Veveriței trebuie să o luăm la dreapta pe o cărare nemarcată. După doar 250 m întâlnim din nou marcajul cruce albastră (HM-61), de aici urmează un mic urcuș, iar după alți 250 m ajungem la punctul prin care am trecut deja în urmă cu câteva ore. Mergem spre dreapta pe cărarea deja cunoscută, la marginea pădurii ocolim din nou groapa și privind în jos de pe deal putem vedea participanți și organizatori forfotind în zona startului și sosirii. Coborâm în vale, unde obținem și ultimul abțibild în foaia de parcurs și după preluarea diplomei și insignei binemeritate, urmează ultimul moment nelipsit din programul turelor de anduranță: să savurăm gulașul oferit de organizatori.